

Notat vedrørende høring over udkast til ny hovedbekendtgørelse til henholdsvis erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, nedlukningsbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om forenklet model samt øvrige hovedbekendtgørelser på minkområdet

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevareministeriet) har i perioden fra 17. september 2025 til 6. oktober 2025 haft følgende udkast til bekendtgørelser i høring:

- udkast til ny hovedbekendtgørelse til bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner, overerstatnings- og taksationskommissioner og øvrige kompetente myndigheder til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (tidligere "Bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv") (herefter "erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen"),
- udkast til ny hovedbekendtgørelse til bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (herefter "nedlukningsbekendtgørelsen"),
- udkast til ny hovedbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model for fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift (herefter "bekendtgørelse om forenklet model"),
- udkast til ny hovedbekendtgørelse til bekendtgørelse om værdisikring af erstatning og kompensation til minkavlere med mink i 2020 (herefter "værdisikringsbekendtgørelsen") og
- udkast til ny hovedbekendtgørelse til bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen (herefter "bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation").

Der er modtaget høringsvar fra følgende høringsparter: Dansk Pelsdyravlerforening A.M.B.A. (herefter ”Dansk Pelsdyravlerforening”) og formændene for erstatnings- og taksationskommissionerne.

Nedenfor fremgår de væsentligste bemærkninger fra høringsparterne og Fødevareministeriets bemærkninger hertil. Fødevareministeriets bemærkninger vil fremgå kursiveret. Det bemærkes, at høringsparterne ikke har anført bemærkninger til værdisikringsbekendtgørelsen eller bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation.

1. Generelle bemærkninger

1.1. Implementering af nye hovedbekendtgørelser

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at erhvervet er bekymrede over, der foretages en sammenskrivning af diverse gældende erstatningsbekendtgørelser og ændringsbekendtgørelser samt på visse punkter ændrer reglerne for sagsbehandlingen og erstatningsfastsættelsen, idet erhvervet flere gange har oplevet, at regelændringer medfører lange ”tomgangsperioder” i Minksekretariatets sagsbehandling, hvor sekretariatet skal omstille sagsbehandlingsprocesserne og afgørelsesudkast til nye regler.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører endvidere, at Dansk Pelsdyravlerforening er stærkt bekymrede for ændringernes tidsmæssige påvirkning af, hvornår den sidste minkvirksomhed får opgjort og udbetalt sin erstatning, og at der pt. er gået næsten fem år siden nedlukningen af minkerhvervet og langt under halvdelen af virksomhederne har modtaget deres erstatning.

Fødevareministeriet bemærker overordnet, at formålet med reglerne er at effektivisere sagsbehandlingen med henblik på en hurtigere afslutning af alle sager om nedlukningserstatning til minkvirksomheder og følgerhverv.

Fødevareministeriet bemærker endvidere, at regelændringerne er foretaget i tæt samarbejde med relevante myndigheder, herunder Minksekretariatet, og at ændringerne samlet set forventes at medvirke til en mere effektiv sagsbehandling af sagerne, selv hvis der tages højde for de relevante myndigheders implementering af de nye regler i sagsbehandlingen. Dette skal ses i lyset af, at der – for så vidt angår de materielle regler om opgørelse af erstatning mv. – hovedsageligt er tale om forenklinger og præciseringer af regelgrundlaget. Minksekretariatet har således indgået i arbejdet med regelændringer og har været med til at vurdere, at ændringerne kan fremskynde tidsplanerne. Det bemærkes desuden, at erstatning for driftsindtjeningen efter den skemalagte model påvirkes ikke af bekendtgørelsesændringerne.

2. Bemærkninger til erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen

2.1. Erstatning og kompensation til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at det er stærkt bekymrende, at afgørelseskompetencen for så vidt angår sager med minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder flyttes til Fødevarestyrelsen, som er virksomhedernes modpart i erstatningssagerne.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører endvidere, at dette sker på et tidspunkt, hvor der kun foreligger en yderst begrænset praksis fra erstatnings- og taksationskommissionen – pt. blot fem afgørelser – og at slet ingen af disse vedrører udlejningsvirksomheder, og at det derfor er afgørende, at det indskræpes, at overerstatnings- og taksationskommissionens senere behandling af de første ankesager om minkvirksomheder uden dyr i 2020 samt udlejningsvirksomheder gennemføres med helt friske og kritiske øjne i forhold til 1. instans sparsomme praksis. Dansk Pelsdyravler forening anfører desuden, at foreningen forventer, at der for udlejningsvirksomheder fastsættes en substansværdierstatning baseret på den model, som erstatnings- og taksationskommissionerne har anvendt ved erstatningsfastsættelsen af tilsvarende aktiver i sambehandlingssager.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører herudover, at det ikke fremgår af den foreslåede § 9, at Fødevarestyrelsen ikke er undergivet instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Fødevareministeriet bemærker, at Fødevarestyrelsen ved behandling af sager om minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder skal følge den praksis, der er etableret, og som fremadrettet etableres i erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne.

For så vidt angår behandlingen af sager med udlejningsvirksomheder er det korrekt, at der på nuværende tidspunkt ikke er truffet afgørelser herom af erstatnings- og taksationskommissionen. Det er imidlertid forventningen, at erstatnings- og taksationskommissionen inden årets udgang vil træffe konkrete afgørelser om kompensation mv. til udlejningsvirksomheder. Fødevarestyrelsen vil ikke træffe afgørelse om kompensation mv. til udlejningsvirksomheder, før der er truffet afgørelse herom af erstatnings- og taksationskommissionen, idet det er hensigten, at Fødevarestyrelsen skal følge den praksis, som erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne fastlægger.

Fødevareministeriet skal understrege, at Fødevarestyrelsens behandling af sager med minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder vil ske i overensstemmelse med den af erstatnings- og taksationskommissionerne fastlagte praksis, og når overerstatnings- og taksationskommissionerne vil træffe afgørelser i disse sager, vil Fødevarestyrelsen følge den af overerstatnings- og taksationskommissionerne fastlagte praksis.

Hvis Fødevarestyrelsen har truffet afgørelse i sager i overensstemmelse med den af erstatnings- og taksationskommissionerne fastlagte praksis, og overerstatnings- og taksationskommissionerne ændrer denne praksis, vil Fødevarestyrelsen genoptage de pågældende sager, hvis betingelserne for genoptagelse er opfyldt.

For så vidt angår det af Dansk Pelsdyravlerforening anførte i relation til, om Fødevarestyrelsen er undergivet instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse, bemærker Fødevareministeriet, at der i relation til Fødevarestyrelsens behandling af sager om minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder gælder de almindelige over-/underordningsbeføjelser.

Fødevareministeriet har ikke til hensigt at tilsidesætte eller intervenere i Fødevarestyrelsens behandling af sagerne. Den konkrete tilrettelæggelse og sagsbehandling varetages af Fødevarestyrelsen, herunder med henblik på at sikre, at styrelsens behandling af sagerne stemmer overens med den af kommissionerne fastlagte praksis.

2.2. Kompetence til at træffe afgørelse om erstatningsberettigelse for minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt en minkvirksomhed er berettiget til erstatning efter den skemalagte model, overgår til Besigtigelsesenheden, idet man herved undgår, at en sag først skal behandles af en kommission, inden sagen går videre til Besigtigelsesenheden.

Fødevareministeriet er enig i Dansk Pelsdyravlerforenings forslag, som ministeriet parallelt med høringsperioden har overvejet at fremsætte af egen drift. Det er ministeriets vurdering, at sagsbehandlingen vil blive effektiviseret yderligere ved at henlægge kompetencen til at træffe afgørelse om erstatningsberettigelse for minkvirksomheder omfattet af den skemalagte model, idet Besigtigelsesenheden herved vil kunne tage stilling til erstatningsberettigelsen i forbindelse med Besigtigelsesenhedens øvrige sagsbehandling. Fødevareministeriet har på den baggrund fundet anledning til at ændre den foreslåede § 14. Fødevareministeriet bemærker desuden, at Besigtigelsesenhedens afgørelse om erstatningsberettigelse vil kunne indbringes for overerstatnings- og taksationskommissionen.

2.3. Behandling af godtgørelse for sagkyndig bistand ved overerstatnings- og taksationskommissionen

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at § 30, stk. 4, bør præciseres, så det fremgår, at spørgsmål om godtgørelse, der er indbragt for overerstatnings- og taksationskommissionen efter bekendtgørelsens § 33, stk. 2 eller 3, efter formandens beslutning kan behandles på skriftligt grundlag.

Fødevareministeriet vurderer, at ændringen alene er en præcisering af gældende ret. Fødevareministeriet er således enig i den af Dansk Pelsdyravlerforening foreslåede ændring, og ministeriet vil derfor i den foreslåede § 30, stk. 4, indsætte en henvisning til § 33, stk. 3, således overerstatnings- og taksationskommissionens formand kan bestemme, at en sag kan afgøres uden besigtigelse og ved skriftlig forelæggelse for medlemmerne, uden at der afholdes møde, hvis det alene er spørgsmålet om godtgørelse efter den foreslåede § 33, stk. 2 eller 3, der er indbragt for overerstatnings- og taksationskommissionen.

2.4. Opgørelse af godtgørelse for sagkyndig bistand til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at forslaget om at indføre en fast takst for opgørelse af godtgørelse for sagkyndig bistand har potentiale, men at der på nuværende tidspunkt vanskeligt kan fastsættes én takst, der på rimelig vis kan favne de mange erstatningssager for minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder. Dette skyldes ifølge Dansk Pelsdyravlerforening, at

mange af disse virksomheder allerede nu og i forskellig grad har gjort brug af sagkyndig bistand, og at indførelsen af en fast takst ikke skal komme disse virksomheder til last.

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at standardtaksten fastsættes som en procentdel af de omkostninger, som virksomheden har afholdt til sagkyndig bistand til erstatningssagens førelse, og at procentsatsen fastsættes på baggrund af godtgørelsesniveauet i den foreliggende praksis fra overerstatnings- og taksationskommissionen vedrørende erstatningssager behandlet efter skematisk model. Alternativt foreslår Dansk Pelsdyravlerforening, at den foreslåede bestemmelse ændres, så godtgørelsen fastsættes som en standardsats, men at godtgørelsen på baggrund af en konkret vurdering i tilfælde af et større omfang af omkostninger til sagkyndig bistand forhøjes på baggrund af en procentuel andel af de ekstraordinære omkostninger.

Fødevareministeriet noterer sig Dansk Pelsdyravlerforenings bemærkning om, at indførelsen af en takst for opgørelse af godtgørelse for sagkyndig bistand i sager med minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder har potentiale.

For så vidt angår Dansk Pelsdyravlerforenings bemærkning om vanskeligheden ved at fastsætte en takst, som følge af, at der er forskel på virksomhedernes nuværende forbrug på sagkyndig bistand, bemærker Fødevareministeriet, at en del af virksomhederne allerede har indsendt revisorpåtegnet oplysningsskema til Minksekretariatet, mens andre alene har indsendt enkeltstående dokumentation, og andre igen ikke har indsendt oplysninger. Fødevareministeriet har af egen drift parallelt med høringsperioden indhentet vurderinger fra to revisionsfirmaer af omkostningerne til sagkyndig bistand for avlere uden mink og udlejning med henblik på at indføre satser, der så vidt muligt afspejler de forskellige omkostningsniveauer til sagkyndig bistand. Fødevareministeriet er således enig i behovet for fastsættelse af flere satser for sagkyndig bistand afhængig af dels, om der forud for ændringerne er indsendt det mere omfattende revisorattesterede oplysningsskema til Minksekretariatet, eller om virksomheden har indsendt det mere simple revisorpåtegnede oplysningsskema til Fødevarestyrelsen.

Fødevareministeriet foreslår på den baggrund følgende standardsatser:

Op til og med 3000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Minksekretariatet	145.000 kr.
Over 3000 og til og med 6000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Minksekretariatet	155.000 kr.
Over 6000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Minksekretariatet	215.000 kr.
Op til og med 3000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Fødevarestyrelsen	80.000 kr.
Over 3000 og til og med 6000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Fødevarestyrelsen	90.000 kr.
Over 6000 avlstæver og indsendt oplysningsskema til Fødevarestyrelsen	120.000 kr.

I relation til de af Dansk Pelsdyravlerforening fremsatte forslag til metoden til fastsættelse af taksten bemærker Fødevareministeriet, at behovet for rådgiverbistand ved behandlingen i Fødevarestyrelsen af (dele af) nedlukningserstatningen til avlere uden mink i 2020 og udlejningsvirksomheder ikke kan

sammenlignes med behovet for rådgiverbistand i den skemalagte og mere omfattende erstatningsmodel. Det fremgår endvidere af overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelser om godtgørelse for sagkyndig bistand i de første 25 behandlede sager efter den skemalagte model, som danner grundlag for en væsentlig del af den nuværende praksis i overerstatnings- og taksationskommissionen, at godtgørelsen er fastsat under hensyntagen til, at sagen er en af de første 25 sager. Den foreliggende praksis kan derfor ikke anses for repræsentativ for fremtidige sager.

Fødevareministeriet har derfor fastsat satser til godtgørelse for sagkyndig bistand på baggrund af indhentelse af vurderinger fra to anerkendte revisionsfirmaer af den gennemsnitlige omkostning til sagkyndig bistand for farme med plads til henholdsvis under og over 3000 avlstæver med hvalpe ved indsendelse af henholdsvis oplysningsskema til Minksekretariatet og til Fødevarestyrelsen, idet vurderingen udover udfyldelse af oplysningsskema skulle indregne bistand til revisorattest, deltagelse i besigtigelse af virksomhedens minkrelaterede aktiver udført af ekstern leverandør sammen med ansøger, svar på én opfølgende høring med spørgsmål til oplysninger i sagen og rådgivning i forbindelse med forslag til afgørelse.

2.5. Genoptagelse af afgørelser om erstatning og kompensation mv.

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at genoptagelsesbestemmelsen i § 34 udvides, så lov- og bekendtgørelsesændringer kan danne grundlag for genoptagelse. Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at den oprindelige hensigt bag bestemmelsen hele tiden har været at sikre, at de virksomheder, der tidsmæssigt er frontløbere i sagsbehandlingen i kommissionssystemet, ikke skulle risikere, at de processuelt eller erstatningsmæssigt blev stillet ringere, end de virksomheder, som erstattes til sidst.

Fødevareministeriet bemærker, at spørgsmålet om, hvornår nye regler skal finde anvendelse på nedlukningssager, hvor der på ikrafttrædelsestidspunktet er truffet afgørelse om erstatning og kompensation mv., reguleres i overgangsbestemmelserne i de enkelte bekendtgørelser.

Fødevareministeriet finder på den baggrund ikke anledning til, at der indsættes en generel bestemmelse om mulighed for genoptagelse som følge af ændring af retsgrundlaget.

Fødevareministeriet har dog – i lyset af Dansk Pelsdyravlerforenings bemærkninger vedrørende de nye regler om kompensation for passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold, jf. pkt. 3.4 nedenfor – konkret fundet anledning til at udelade den foreslåede overgangsbestemmelse i § 42, stk. 4, i høringsversionen af den nye hovedbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen, hvilket indebærer, at den foreslåede § 34 i nedlukningsbekendtgørelsen tillige finder anvendelse ved afgjorte sager. Der henvises til pkt. 3.4 nedenfor.

3. Bemærkninger til nedlukningsbekendtgørelsen

3.1 Erstatningsberettigede bygninger

Dansk Pelsdyravlerforening anfører – med henvisning til høringssvar af 25. juli 2025 – at § 7 vedrørende erstatningsberettigede minkspecifikke bygninger er et bevis på magtfordrejning og magtarrogance hos

staten og Kammeradvokaten, samt at ministeriet uden den fornødne hjemmel har gennemført indskrænkende regeludstedelse med tilbagevirkende kraft og har tilsidesat indholdet i den politiske aftale, minkloven og taksationsbekendtgørelsens regler.

Fødevareministeriet bemærker, at der ikke lægges op til at ændre bestemmelsen i den nugældende § 5 a, som blev indføjet i nedlukningsbekendtgørelsen ved bekendtgørelsesændringen af 4. juli 2025. Fødevareministeriet kan i relation hertil henvise til ministeriets høringsnotat af 3. juli 2025 til ændringsbekendtgørelsen af nedlukningsbekendtgørelsen, hvoraf det bl.a. fremgår, at bestemmelsen er i overensstemmelse med retsgrundlaget, herunder minkloven og intentionerne i minkloven og den politiske aftale af 25. januar 2021.

3.2. Udlejningsvirksomheders indsendelse af oplysningsskema

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at bekendtgørelsesforslaget mangler en præcisering af, at udlejningsvirksomheder skal indsende et oplysningsskema mv., medmindre ”udlejningsvirksomhed” – som defineret i § 2, nr. 3 – er omfattet af begrebet følgeerhverv.

Fødevareministeriet bemærker, at udlejningsvirksomheder er omfattet af begrebet ”følgeerhverv” i nedlukningsbekendtgørelsen, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 2, nr. 2, litra b. Udlejningsvirksomheders erstatning opgøres på den baggrund i henhold til de foreslåede §§ 16 og 17, ligesom udlejningsvirksomheder er forpligtede til at indsende revisorattesterede oplysninger i henhold til den foreslåede § 21, stk. 4.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at udlejningsvirksomheder ikke er forpligtede til at indsende et anlægskartotek i henhold til den foreslåede § 22 i nedlukningsbekendtgørelsen. Fødevareministeriet har på den baggrund fundet anledning til at præcisere dette i den foreslåede § 22, stk. 1.

3.3. Nedrivning og bortskaffelse af læhegn

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at § 23, stk. 4, giver den kompetente myndighed ret til uden anmodning fra minkvirksomheden at beslutte, at staten ikke erhverver ret til nedrivning og bortskaffelse af læhegn. Dansk Pelsdyravlerforening anfører endvidere, at det fremgår af høringsbrevet, at bestemmelsen udelukkende påtænkes anvendt, hvis det ikke er muligt for staten at erhverve ret til nedrivning og bortskaffelse af læhegnet.

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at det i bekendtgørelsesteksten præciseres, at myndigheden kun kan beslutte, at hele eller dele af et læhegn ikke nedrives og bortskaffes, i det omfang staten ikke kan erhverve ret til læhegnet eller de pågældende dele af et læhegn.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører desuden, at foreningen desværre har et indtryk af, at myndighederne – herunder særligt Bygningsstyrelsen – løbende her på bagkant forsøger at begrænse deres nedrivningsopgave.

Fødevareministeriet har i lyset af Dansk Pelsdyravlerforenings høringssvar fundet anledning til at præcisere den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 4, 2. pkt., således at det nu fremgår eksplicit af ordlyden, at bestemmelsen kun kan finde anvendelse, hvis det ikke er muligt for staten at erhverve ret til nedrivning og bortskaffelse af det levende hegn. Der er med præciseringen ikke foretaget materielle ændringer af bestemmelsen.

3.4. Kompensation for passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at forslaget om en kompensationsmodel vedrørende omkostninger til nødtørftigt vedligehold og passiv bevarelse for minkvirksomheden uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, hvorved man adopterer den tilsvarende og nugældende model for minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, er fornuftigt, da metoden i en længere periode er gennemprøvet i såvel den skematiske model som i den forenklede model og da metoden i særdeleshed har skabt effektivisering af sagsbehandlingen.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører desuden, at § 42, stk. 4, må bero på en fejl, da overgangsbestemmelsen indebærer, at de minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020, der har modtaget et forslag til afgørelse, ikke kan kompenseres efter den foreslåede kompensationsmodel.

Dansk Pelsdyravlerforening anfører i forlængelse heraf, at denne overgangsbestemmelse ud fra en forvaltningsretlig lighedsbetragtning er uacceptabel. Dansk Pelsdyravlerforening henviser i den forbindelse til, at pendanten hertil for minkvirksomheder i skematisk model (0,31% pr. måned) i modsætning til det aktuelle forslag til § 42, stk. 4, gælder for alle verserende eller genoptagne sager ved erstatnings- og taksationskommissionerne eller overerstatnings- og taksationskommissionerne.

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at § 42, stk. 4, ændres, så § 34 finder anvendelse på alle verserende sager eller genoptagne sager ved erstatnings- og taksationskommissionerne eller overerstatnings- og taksationskommissionerne.

Fødevareministeriet noterer sig Dansk Pelsdyravlerforenings tilfredshed med den foreslåede kompensationsmodel for omkostninger til nødtørftigt vedligehold og passiv bevarelse for minkvirksomheden uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder.

For så vidt angår overgangsbestemmelsen i § 42, stk. 4, i høringsversionen til nedlukningsbekendtgørelsen har Fødevareministeriet fundet anledning til at udelade denne overgangsbestemmelse. Dette indebærer, at de nye regler for fastsættelse af kompensation til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder for omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold i den foreslåede § 34 i nedlukningsbekendtgørelsen også finder anvendelse i sager, der verserer ved overerstatnings- og taksationskommissionen, samt i genoptagne sager. Fødevareministeriet bemærker, at der er tale om et fåtal af sager, som ikke ville være omfattet af den overgangsbestemmelse, som blev sendt i høring. For at sikre ens behandling af sagerne, undlades overgangsbestemmelsen derfor.

3.5. Fordeling af erstatning og kompensation til rettighedshavere

Formændene for erstatnings- og taksationskommissionerne anfører, at der sker en fravigelse af de almindelige regler om sikring af rettigheder og prioritetsstilling efter tinglysningsloven.

Formændene for erstatnings- og taksationskommissionerne foreslår desuden, at samtlige rettighedshavere med rettigheder (pant, udlæg eller andre rettigheder) i minkvirksomheden og/eller de aktiver, som erstattes og overtages af staten, skal som et vilkår for erstatningsudbetalingen frivilligt give afkald på deres rettigheder over aktiver, der indgår i erstatningsopgørelsen, uanset om rettigheden er stiftet før eller efter den 4. november 2020. Formændene for erstatnings- og taksationskommissionen anfører endvidere, at fordelingen vil ske i prioritetsordenen, medmindre der gives afkald og en anden fordeling aftales.

Fødevareministeriet bemærker, at den foreslåede præcisering i § 35 om, at det alene er rettighedshavere med rettigheder stiftet pr. 4. november 2020, der modtager en andel af erstatningen og kompensationen, ikke indebærer en ændring af gældende ret.

Retsstillingen har hele tiden været, at det alene er rettighedshavere med rettigheder, der bestod pr. 4. november 2020, som har undergået en værdiforringelse som følge af nedlukningen, der kan modtage en andel af erstatningen og kompensationen i medfør af nedlukningsbekendtgørelsen. Denne forståelse har også været lagt til grund i praksis fra erstatnings- og taksationskommissionerne, jf. bl.a. kommissionens afgørelse af 15. november 2023 (j.nr. 2021-046520), som er blevet tiltrådt af overerstatnings- og taksationskommissionerne.

Formålet med at indsætte bestemmelsen i bekendtgørelsen er således alene at kodificere gældende praksis og skabe klarhed for ansøgere og rettighedshavere. Der er derfor ikke tale om en materiel ændring af retstilstanden.

Bestemmelsen indeholder heller ikke nogen fravigelse af reglerne om sikring af rettigheder eller rettighedshavernes prioritetsstilling. Fordelingen af erstatningen og kompensationen sker fortsat i overensstemmelse med den prioritetsstilling, som bestod pr. 4. november 2020.

Det bemærkes endvidere, at rettighedshavere med rettigheder stiftet efter den 4. november 2020 fortsat har mulighed for at sikre sig. Det kræver således en accept af vilkår fra alle aktuelle rettighedshavere, det vil sige også rettighedshavere med rettigheder stiftet efter 4. november 2020, som ikke får andel i erstatningen, for at virksomheden har opfyldt afgørelsens vilkår og erstatningen kan udbetales.

Dette er en konsekvens af, at det er en betingelse for udbetaling af erstatning, at omfattede minkrelaterede aktiver overdrages til staten fri af rettigheder. Det er således både for så vidt angår rettighedshavere med rettigheder stiftet før og efter 4. november 2020 virksomhedens risiko, at rettighedshaverne er indstillede på at acceptere at opgive eller indskrænke sit pant mod at få en større, mindre eller ingen andel af erstatningen.

Hvis en rettighedshaver ikke vil underskrive vilkårserklæringen, har virksomheden mulighed for at indgå aftale med rettighedshaver om hel eller delvis indfrielse af gæld eller om transport i den del af erstatningsbeløbet, der udbetales til minkvirksomheden.

4. Bemærkninger til bekendtgørelsen om forenklet model

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at bekendtgørelsens § 12, stk. 4, der vedrører opgørelsen af antal solgte levende avlsdyr, ændres, så den stemmer overens med overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelser af 31. januar 2025 (sagsnr. 2023-153128 og 2023-146379). Det indebærer, at prisen for vurderingen af, om der er tale om et solgt levende avlsdyr opgøres til minimum 148 kr. for avlstæver og 252 kr. for avlshanner, og at tidspunktet for salget har betydning for, hvilken pris minken skal være solgt til, for at den anses som solgt som levende avlsdyr.

Fødevareministeriet bemærker, at den forenklete model bygger på standardsatser med henblik på at understøtte en hurtigere sagsbehandling. For så vidt angår erstatning for salg af avlsdyr, er det fastsat, at antal solgte avlsdyr fastsættes på grundlag af virksomhedens salg af levende mink i 2019 til en pris på mindst 199 kr. Dette svarer til praksis efter den skemalagte model for avlstæver solgt i forbindelse med den sædvanlige parringstid. Selvom overerstatnings- og taksationskommissionens praksis medfører, at der i den skemalagte model skal tages højde for sparede foderomkostninger som følge af salgstidspunktet, og hvorvidt der er tale om avlstæver eller avlshanner, ved avlsdyrsalg uden for dette tidsrum, giver det ikke anledning til at ændre den faste minimumspris for et solgt avlsdyr i den forenklete model. Der henvises til hensynet til en også fremadrettet hurtig sagsbehandling og til, at der på nuværende tidspunkt er udsendt over 280 endelige afgørelser efter den forenklete model i henhold til de nugældende regler.